

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

อัตลักษณ์ เป็นการตอบคำถามที่ว่า เราคือเรา และผู้อื่นคือใคร แล้วนำมาสู่ความคาดหวังอย่างไรจากผู้ร่วมปฏิสังสรรค์ อัตลักษณ์ในชีวิตประจำวันนั้นเป็นเรื่องของความเหมือนและความต่าง รวมถึงเรื่องของการแบ่งเขาแบ่งเรา อันจะนำมาซึ่งการไม่ได้รับความเท่าเทียม การขาดอำนาจ และการถูกเอารัดเอาเปรียบของอัตลักษณ์ที่เป็นรองอีกด้วย กล่าวได้ว่า กลุ่มคนที่รักเพศเดียวกัน ถือเป็นอัตลักษณ์ที่เป็นรอง เนื่องจากดำรงเพศสภาพที่ยากในการจัดเข้าประเภทว่าอยู่ในหมวดของชายหรือหญิง และการดำรงบทบาทแห่งเพศที่แตกต่างจากความคาดหวังทางสังคม นำมาสู่การมองตัวตนที่ “เป็นอื่น”

ในเชิงคุณภาพ ความหมายและอัตลักษณ์ของชายรักชายที่ปรากฏในสังคมยังคงหลากหลาย และไม่หยุดนิ่งลงตัว ซึ่งส่งผลให้ทัศนคติของสังคมต่อการรับรู้อัตลักษณ์ของคนกลุ่มนี้ด้วย จากที่เรามีการใช้คำว่า “ลักเพศ” และ “กะเทย” กันมานาน และมีคำใหม่ที่แปลงจากภาษาอังกฤษ คือ เกย์ และตุ๊ด หากจะมองในเชิงปริมาณแล้ว การดำรงอยู่ของกลุ่มชายรักชายนี้ยังมีอาจวัดได้แน่นอนว่ามีจำนวนมากหรือน้อยเพียงไรในสังคมปัจจุบัน

การสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนพึงมีในการดำเนินชีวิต เช่นเดียวกับความต้องการใช้สื่อของกลุ่มชายรักชาย โดยคำว่าสื่อในทัศนะของแนวคิดวัฒนธรรมศึกษานั้นสื่อ คือ พื้นที่ในการสร้างความหมาย และความรู้สึกร่วมกัน (shared meaning) และไม่ได้มีเฉพาะสื่อมวลชนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสื่ออื่น ๆ ด้วย เช่น สื่อกลุ่ม ฯลฯ ข้อเท็จจริงบางประการสะท้อนให้เห็นว่าสัดส่วนของพื้นที่สำหรับคนกลุ่มนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม หากมองจากโลกวิชาการประเภทของสื่อที่มีการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชายรักเพศเดียวกันมากที่สุด คือ สื่อมวลชน ขณะที่สื่อที่มีลักษณะเป็นกลุ่มการสื่อสาร (group communication) ที่มีการสื่อสารแบบซึ่งหน้า (face-to-face communication) นั้นถูกนำมาศึกษาในปริมาณที่น้อยมาก จึงเป็นที่น่าศึกษาว่า วัฒนธรรมย่อย ซึ่งเป็นพื้นที่การสื่อสารของชายรักชายนั้นมีความหมาย ความสำคัญ ต่อการดำเนินชีวิตของชายรักชายภายใต้สังคมแบบรักต่างเพศเป็นใหญ่อย่างไร

การแสดงคาบาเรต์ถือเป็นหนึ่งวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายรักชายในปัจจุบัน การแสดงคาบาเรต์ประกอบด้วย การลิปซิงก์และการแสดงตลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ชม กล่าวได้ว่าการแสดงคาบาเรต์ยังมีลักษณะของคาร์นิวัล (carnival) รวมอยู่ คือ มีการแสวงหาความบันเทิงจากร่างกาย (bodily pleasure) ในพื้นที่สาธารณะ เช่น การแต่งกายน้อยชิ้นซึ่งเปิดเผยส่วนที่พึงสงวนของร่างกาย เสื้อผ้าที่หุหุรา อลังการ การใช้ร่างกายเคลื่อนไหวเด่นระบำ รวมถึงการหัวเราะขบขันด้วยการทำกิจกรรมที่เกินเลยกว่าปกติ (laughter by excession) แม้ว่าสถานประกอบการคาบาเรต์จะเป็นพื้นที่ขนาดเล็กในสังคม แต่ได้รวมความหลากหลายในเรื่องเพศ และสร้างภาพลักษณ์ใหม่สะท้อนกลับให้สังคมในวงกว้างได้รับรู้ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของตนอย่างเสรี

คาบาเรต์โชว์ถือเป็นพื้นที่การสื่อสารแห่งหนึ่งที่ควรค่าแก่การศึกษา ในฐานะวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายรักชาย ซึ่งได้สะท้อนถึงการสื่อสารเพื่อการต่อต้าน การรวมขอม และการยอมรับที่มีต่อวัฒนธรรมกระแสหลักอย่างน่าสนใจ การดำรงอยู่ของคาบาเรต์โชว์ยังเป็นพื้นที่ทางสังคมที่สัมพันธ์กับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักชาย หรือหากจะมองในแง่สิทธิในการสื่อสาร ความพิเศษของเวลาและพื้นที่ของคาบาเรต์โชว์ ได้แสดงถึงอำนาจในการสื่อสารหรือแสดงออกถึงตัวตนที่เสรีและชัดเจนมากขึ้นของกลุ่มชายรักชายซึ่งต่างจากพื้นที่อื่น ๆ ในสังคมทั่วไป นอกจากชายรักชายแล้วพื้นที่แห่งนี้ยังมีผู้คนอีก 2 กลุ่มเพศสภาพคือชายและหญิงด้วย และความน่าสนใจอีกประการ คือ ผู้รับสารทั้ง 3 กลุ่มที่อยู่ในพื้นที่แห่งนี้ คือชายผู้ที่รักเพศเดียวกัน ผู้หญิงและผู้ชายได้การนิยามอัตลักษณ์ หรือการเข้ารหัสและถอดรหัสของคำว่า “กะเทย” อย่างไร ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการศึกษาในหัวข้อ “การสื่อสารกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์ ‘กะเทย’ ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์” โดยผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าการสื่อสารในพื้นที่คาบาเรต์โชว์สัมพันธ์กับการประกอบสร้างอัตลักษณ์แบบชายรักชายอย่างไร และเพราะเหตุใด

ในส่วนของการขอบเขตวิจัยผู้วิจัยเลือกศึกษาสถานบันเทิงยามราตรีประเภทผับ หรือดิสโก้เธค ซึ่งจัดแสดงคาบาเรต์เป็นประจำ โดยมีกลุ่มผู้ใช้บริการหลัก คือ กลุ่มชายรักชายชาวไทย ทั้งนี้สถานบันเทิงที่เลือกศึกษาตั้งอยู่ในย่านจตุจักร บริเวณตลาด อตก. โดยสถานที่ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา คือ ร้าน Mogue Bar ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่เปิดบริการเพื่อรองรับกลุ่มชายรักชายเป็นหลักการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ตัวบท และบริบท (text and context) จากการเข้าไปสังเกตการณ์ (observation) และสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) จากผู้ที่อยู่ในพื้นที่ของคาบาเรต์โชว์

สรุปผลการศึกษา

การวิเคราะห์การสื่อสารของผู้เข้ารหัสและผู้ถอดรหัสที่อยู่ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์

จากการศึกษาพบว่า การสื่อสารในพื้นที่คาบาเรต์โชว์นั้น มีหลายลักษณะประกอบกัน ดังนี้

1. เป็นกลุ่มการสื่อสาร (group communication) ซึ่งมีการรวมตัวกันของผู้สื่อสาร ตั้งแต่ 3 คนเป็นต้นไป ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งและที่ใดที่หนึ่ง ด้วยจุดมุ่งหมายหนึ่ง กล่าวคือ คาบาเรต์เป็นสถานบันเทิงยามค่ำคืน ซึ่งผู้ที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่นี้ต้องการความสนุกสนานและความรู้สึกที่ผ่อนคลายขณะที่รับชมการแสดงคาบาเรต์โชว์ โดยมีการสื่อสารระหว่างนางโชว์กับผู้ชม และการสื่อสารระหว่างผู้ชมด้วยกันเอง

2. เป็นพื้นที่การสื่อสารตามแบบจำลองการสื่อสารเชิงพิธีกรรม (ritualistic model) เนื่องจาก เน้นการสื่อสารสองทาง (two-way communication) ที่แลกเปลี่ยนกันไปมา ไม่มีใครผูกขาดการเป็นผู้ส่ง หรือผู้รับอย่างตายตัว ดังจะเห็นได้จากปฏิสัมพันธ์ทางการแสดงระหว่างผู้เข้ารหัสหรือนางโชว์กับผู้ถอดรหัสกลุ่มชายรักชายผ่านวัจนภาษา เช่น การสนทนาตอบโต้ของทั้ง 2 ฝ่าย ในเชิงหยอกล้อระหว่างการพูดตลก และผ่านอวัจนภาษา เช่น การสื่ออารมณ์ทางสายตา รอยยิ้ม เสียงหัวเราะ การปรบมือ หรือปฏิสัมพันธ์ในบรรดาผู้ชมด้วยกันเองสะท้อนถึงความหมายร่วม อารมณ์ร่วมที่เกิดขึ้นในบริบทของคาบาเรต์โชว์

3. เป็นการสื่อสารของกลุ่มวัฒนธรรมย่อย (subculture) เนื่องจากทั้งผู้แสดงและผู้ชมส่วนใหญ่ต่างมีความเหมือนร่วมในฐานะที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางเพศเช่นเดียวกัน หรือประกอบสร้างอัตลักษณ์แบบชายรักชายเช่นเดียวกัน ดังนั้น อาจมีการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม หรือเนื้อหาบางประการที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของตน เช่น การเรียกผู้หญิงว่า “ชะนี” การใช้สรรพนามบางอย่างสำหรับเรียกเพื่อนซึ่งอาจไม่สุภาพเมื่อเทียบกับบรรทัดฐานของคนส่วนใหญ่ การพูดตลกล้อเลียนรูปแบบการใช้ชีวิตของพวกเขา เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่า วัฒนธรรมย่อยดังเช่นคาบาเรต์โชว์ซึ่งเป็นพื้นที่พิเศษ หรือเป็นพื้นที่สาธารณะในการแสดงออกซึ่งตัวตนนั้น เป็นการสื่อสารที่ตอบสนองความต้องการและผลประโยชน์ของคนแต่ละกลุ่มในสังคม

วิเคราะห์นัยยะของคำว่า “กะเทย” และ “คาบาเรต์โชว์”

1. นัยยะของคำว่า “กะเทย”

1.1 นิยามคำว่า “กะเทย”

ตารางที่ 7.1

นิยามคำว่า “กะเทย”

นิยามคำว่า “กะเทย”	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
	ส่วนมากมองในเชิง กายภาพ ส่วนน้อยมอง ด้านจิตใจ	ส่วนมากมองด้านจิตใจ บางส่วนมองด้านกายภาพ บางส่วนพูดถึงความพิเศษ โดยไม่ระบุเพศ	มองทั้งเชิงกายภาพและจิตใจ ส่วนน้อยมองด้านความหมาย มองเชิงสังคม และมองเรื่อง บุคลิก

สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสผู้ชายแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการนิยามคำว่า “กะเทย” ทางกายภาพหรือจิตใจ กะเทยคือ ผู้ที่มีอัตลักษณ์ที่แตกต่างจากตนในลักษณะที่แบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจน และบางส่วนให้ความหมายว่า กะเทยอยู่ในฐานะที่ “เป็นอื่น” ในลักษณะที่ต่ำกว่าตนซึ่งประกอบสร้างอัตลักษณ์เป็นผู้ชาย

ในอีกด้านหนึ่ง การให้นิยามคำว่า “กะเทย” ของผู้ถอดรหัสหญิงส่วนใหญ่เป็นไปในทางที่ยอมรับต่ออัตลักษณ์ของกะเทยหรือมองว่ากะเทยอยู่ในสถานะที่ค่อนข้างเท่าเทียมกับอัตลักษณ์แบบรักต่างเพศ และเป็นการนิยามทั้งกายภาพและจิตใจ อย่างไรก็ตาม อัตลักษณ์แบบกะเทย ยังคงแตกต่าง (difference) มีความไม่ลงรอย (tension) และมีความเป็นอื่น (otherness) จากอัตลักษณ์แบบผู้หญิงของตน

ส่วนคำนิยามจากกลุ่มชายรักชายเป็นการมองที่หลากหลายและลึกซึ้ง ไม่ว่าจะเป็นการนิยามคำว่า “กะเทย” ที่เกี่ยวข้องกับมิติทางจิตใจ มิติทางกายภาพ มิติทางสังคม และมิติทางความหมาย ซึ่งการนิยามบางส่วนได้สะท้อนถึงความเป็น “เรา” ในอัตลักษณ์กะเทยอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันคำนิยามบางส่วนได้สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเราอยู่บ้างภายในกลุ่มชายรักชาย

1.2 ทักษะต่อ “นางโชว์”

ตารางที่ 7.2
ทักษะต่อ “นางโชว์”

ทักษะต่อ “นางโชว์”	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
	- ทุกคนมองว่าเป็นอาชีพที่สุจริต - ส่วนใหญ่มองว่ามีความสามารถแต่ก็มีการมองว่าต่ำกว่าอาชีพอื่น - บางส่วนมองว่ามีหน้าที่ให้ความบันเทิง	- ส่วนใหญ่มองว่ามีความสามารถและยอมรับในอาชีพนี้ - มีส่วนน้อยมองในข้อด้อยของอาชีพ - บางส่วนมองว่าทำด้วยใจรักและกล้าแสดงออก	- ส่วนใหญ่มองว่ามีความสามารถ - บางส่วนมองว่ามีการเตรียมตัวฝึกซ้อมก่อนแสดง - บางส่วนมองว่าเป็นอาชีพที่ดีมีค่า

กลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสผู้ชายมีทักษะต่อนางโชว์ว่า เป็นอาชีพที่สุจริต มีความสามารถ อย่างไรก็ตามบางส่วนมองว่าการแสดงของนางโชว์ไม่ได้อาศัยความสามารถมาก จึงมีนัยยะของการวางลำดับชั้น (hierarchy) ทางวิชาชีพ กล่าวคือ แสดงถึงการยอมรับต่อบทบาทของอาชีพนางโชว์ในลักษณะที่มีสถานภาพต่ำกว่าอาชีพอื่น ๆ หรือมีการแบ่งเขาแบ่งเราต่ออัตลักษณ์นางโชว์อย่างชัดเจน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสผู้หญิง นอกจากจะมองว่านางโชว์ว่าเป็นอาชีพที่สุจริตมีความสามารถ และยังเป็นการแสดงด้วยใจรักและเป็นผู้ที่มีความกล้าแสดงออก และผู้ถอดรหัสบางคน มีมุมมองในลักษณะที่หวั่นไหวด้วยการพูดถึงความข้อด้อยของการประกอบอาชีพดังกล่าว

ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชายรักชายมองว่านางโชว์มีความสามารถและมีการเตรียมตัวมาอย่างดี โดยทักษะที่โดดเด่นออกมาจากกลุ่มผู้ถอดรหัสชายและกลุ่มผู้หญิงคือ ความภาคภูมิใจต่ออัตลักษณ์นางโชว์ เนื่องจากเป็นอาชีพที่มีคุณค่า กล่าวได้ว่าเป็นมุมมองที่สื่อสารถึงอัตลักษณ์แห่งความเป็นเราได้อย่างดี

2. นัยยะของคำว่า “คาบาเร่ต์โชว์”

2.1 การรับรู้ต่อคาบาเร่ต์โชว์

ตารางที่ 7.3
การรับรู้ต่อคาบาเร่ต์โชว์

การรับรู้ต่อ คาบาเร่ต์โชว์	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
	- ทุกคนนึกถึงนักแสดงกะเทย - บางส่วนนึกถึงสถานที่แสดงแบบเรียลเตอร์ - ส่วนน้อยนึกถึงการแสดงออกที่มากกว่าปกติและความกล้าแสดงออก	- นึกถึงความงาม/อลังการของโชว์ และความสามารถนักแสดงกะเทย - มีส่วนน้อยที่นึกถึงเมื่อท้องเที่ยว/การแสดงออกที่มากกว่าปกติ/ความกล้า	- ส่วนใหญ่นึกถึงนักแสดงกะเทย/ความสวยงามอลังการ บางส่วนนึกถึงกลุ่ม/สถานที่เฉพาะ - ส่วนน้อยพูดถึงความมีคุณค่า/ความเป็นดารา

สำหรับการรับรู้ต่อคาบาเร่ต์โชว์ ที่กลุ่มตัวอย่างทั้งผู้ถอดรหัสชายหญิงและชายรักชายมีส่วนร่วมกันคือ นักแสดงซึ่งเป็นกะเทย อย่างไรก็ตาม แต่ละกลุ่มได้มองอัตลักษณ์ของนางโชว์แตกต่างกันไป ในส่วนของผู้ชายนั้น ลักษณะคำพูดอื่น ๆ ที่ใช้ระบุตัวตนของนักแสดงนั้นมีนัยยะถึงการระบุความเป็นเพศที่แตกต่างออกไปจากอัตลักษณ์แบบผู้ชายของตน ขณะเดียวกันการมองว่านางโชว์ คือ ผู้ที่มีลักษณะของความมากกว่าปกติ ได้สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเรา

ขณะที่กลุ่มผู้หญิงก็มีมุมมองต่อความกล้าหรือความมากกว่าปกติที่สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเราเช่นกัน ทั้งนี้การรับรู้ที่ผู้หญิงมีต่อคาบาเร่ต์โชว์เพิ่มเติม คือ ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ของการแสดง ซึ่งกลุ่มชายรักชายเองก็ได้หยิบยกมุมมองนี้ขึ้นมาเช่นกัน แต่ ข้อแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มนี้ คือ กลุ่มชายรักชายจะมีความรู้สึกถึงความเป็นเราต่อการมีอัตลักษณ์ร่วมกับนางโชว์ และเป็นการประกอบสร้างความหมายและอัตลักษณ์ในเชิงบวกมากกว่า

2.2 เป้าหมายในการเข้ามาพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์

ตารางที่ 7.4

เป้าหมายในการเข้ามาพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์

	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
เป้าหมายในการ เข้ามาพื้นที่คา บาเร่ต์โชว์	- บางส่วนดูด้วยความอยากรู้อยากเห็น - บางส่วนดูเพราะเหตุผลในเรื่องงาน	- บางส่วนมาด้วยความอยากรู้อยากเห็น - บางส่วนมาเพื่อสังสรรค์ เต้นรำและมาเพื่อดูโชว์	- ทุกคนมาเพื่อสังสรรค์ ส่วนใหญ่เต้นรำและดูโชว์เพื่อความผ่อนคลาย

กลุ่มตัวอย่างทั้งผู้ถอดรหัสชาย และ หญิงมีเป้าหมายในการเข้ามาในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ร่วมกันบางส่วนคือ เข้ามาด้วยความอยากรู้ในสิ่งแปลกใหม่ (exotic) ซึ่งแสดงถึงการแบ่งเขาแบ่งเราต่อวัฒนธรรมย่อยแบบชายรักชาย และจุดต่างคือ ผู้ถอดรหัสชายบางส่วนเข้ามาในพื้นที่นี้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบรรลุนิติภาวะ (instrument) ขณะที่ผู้ถอดรหัสหญิงบางส่วนเข้ามาในพื้นที่นี้เพื่อความบันเทิงหรือการสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักชาย หรือเพื่อสร้างความสัมพันธ์ (relationship) นั้นเอง

ในส่วนของผู้ถอดรหัสชายรักชายนั้นมีการใช้พื้นที่เพื่อความบันเทิงหรือการสังสรรค์รวมตัวกันในบรรดาผู้ที่มีอัตลักษณ์ร่วมกัน หรืออีกนัยหนึ่งคือ มีการใช้พื้นที่เพือนิยามตัวเอง (self-definition)

2.3 ความหมายหรือความสำคัญของคาบาเรต์โชว์

ตารางที่ 7.5

ความหมายหรือความสำคัญของคาบาเรต์โชว์

	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ความหมาย/ ความสำคัญ ของ คาบาเรต์โชว์	- ทุกคนมองว่าเป็นการแสดงเพื่อความบันเทิงของชายรักชาย - ส่วนน้อยมองว่ามีหรือไม่ได้/เทียบเท่าการแสดงอื่นๆ ได้	- ส่วนใหญ่มองว่าเป็นการแสดง/ความฝันของชายรักชาย - บางส่วนมองในเชิงสังคมมีส่วนน้อยที่มองเชิงเศรษฐกิจ	- ส่วนใหญ่มองว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย - มีส่วนน้อยที่มองในเชิงธุรกิจ ศิลปะ และรสนิยม

สำหรับกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชายได้ความหมายและความสำคัญคาบาเรต์โชว์ต่อตัวตนกะเทยทั้งในเชิงอาชีพและในเชิงพื้นที่ รวมถึงทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญคาบาเรต์ต่อตนเอง ได้สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจน ระหว่างผู้ชายซึ่งเป็นผู้ชมและอยู่ในฐานะ “เรา” กับนางโชว์ซึ่งเป็นผู้แสดงและอยู่ในฐานะ “เขา”

สำหรับความหมายหรือความสำคัญของคาบาเรต์โชว์ในมุมมองของตัวอย่างผู้ถอดรหัสหญิงส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นความสำคัญในเชิงตัวตนหรือกลุ่มสังคมแบบชายรักชาย รวมถึงการให้ความหมายในทางเศรษฐกิจได้สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเราต่ออัตลักษณ์แบบกะเทยหรือชายรักชาย ระหว่างผู้หญิงซึ่งเป็นผู้ชมและอยู่ในฐานะ “เรา” กับนางโชว์ซึ่งเป็นผู้แสดงและอยู่ในฐานะ “เขา”

การรับรู้ต่อคาบาเรต์โชว์ผู้ถอดรหัสกลุ่มชายรักชาย ไม่ว่าจะเป็นความสามารถของนางโชว์หรือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการแสดงมาอย่างดี เป็นการแสดงที่มีคุณค่าและมีศิลปะซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความบันเทิง รวมถึงความเหมือนร่วมของผู้ที่อยู่ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์ การรับรู้เหล่านี้ได้แสดงถึงทัศนคติเชิงบวกต่ออัตลักษณ์ของความเป็นเราหรือเป็นความรู้สึกภาคภูมิใจต่ออัตลักษณ์ของตน

การวิเคราะห์การสื่อสารกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์แบบชายรักชายของ ผู้ที่อยู่ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์

1. ลักษณะภายนอก (physical appearance)

การเข้ารหัสต่อลักษณะภายนอกของกะเทยโดยกลุ่มผู้ถอดรหัสชาย กลุ่มผู้ถอดรหัสหญิงในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ประกอบไปด้วย 3 ประเด็น คือ การประกอบสร้างร่างกาย การแต่งหน้าที่มากกว่าปกติ

1.1 การประกอบสร้างร่างกาย

ตารางที่ 7.6

การประกอบสร้างร่างกาย

การประกอบ สร้างร่างกาย	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่ คาบาเร่ต์โชว์	- ส่วนใหญ่ยอมรับรูปร่างที่ดูเป็นหญิงและเป็นหน้าที่ - ส่วนน้อยรู้สึกตลกและมองว่าผู้หญิงดูดีกว่า	- ส่วนใหญ่ยอมรับรูปร่างที่ดูเป็นหญิง และส่วนน้อย - รอมชอมรวมถึงเปรียบเทียบกับสรีระตน	- ทุกคนยอมรับรูปร่างที่ดูเป็นหญิง
นอกพื้นที่ คาบาเร่ต์โชว์	- บางส่วนยอมรับต่อรูปร่างที่ดูเป็นหญิง - ส่วนน้อยต่อต้านและส่วนน้อยมีเพื่อนแบบนี้	- บางส่วนยอมรับรูปร่างที่ดูเป็นหญิงและบาง - ส่วนรอมชอมและส่วนใหญ่มีเพื่อนเป็นแบบนี้	- ทุกคนยอมรับรูปร่างที่ดูเป็นหญิง

ทั้งในและนอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ การประกอบสร้างร่างกายให้ดูเป็นผู้หญิงของผู้ที่สื่อสารตัวเองแบบกะเทยโดยการถอดรหัสจากกลุ่มผู้ชาย กลุ่มผู้หญิง และกลุ่มชายรักชายนั้นมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มผู้ชายมีมุมมองที่บ่งบอกถึงการแบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจน ทั้งในแง่ที่รับรู้ในเชิงที่ตลกขบขันของเป้ “มันทำไปได้เนาะ ด้วยความขำ ๆ ลึก ๆ แล้วเนี่ยคือผู้ชาย” ขณะเดียวกันก็มีการรับรู้ในทางบวกจากความเห็นของอาร์ม “ก็รู้สึกว่ายเหมือนผู้หญิง”

อัตลักษณ์ของกะเทย จึงต่างจากผู้ชายเนื่องจากการแปรร่างกายให้คล้ายคลึงกับผู้หญิง นอกจากนี้ยังมีมุมมองทางเพศวิถี ด้วยการให้ความแตกต่างว่ากะเทยมีเพศวิถีที่ต่างจากตน “ก็แค่ว่า มันเก่งเว่ย มันทำเนียน แค่ว่า เออ กล้าที่จะ...มันทำได้เหมือนผู้หญิงหะ บางทีสวยกว่าด้วย แต่ถามว่าพิศواس้มัย ไม่! (หัวเราะ)” มุมมองเช่นนี้ได้สะท้อนถึงการวางลำดับชั้น (hierarchy) ของอัตลักษณ์กะเทยให้เป็นรองจากตนเองและผู้หญิง ทั้งนี้ระดับการยอมรับในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ กลุ่มผู้ชายได้ให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องของการแสดง ขณะที่ภายนอกพื้นที่ดังกล่าวมุมมองที่มีต่ออัตลักษณ์กะเทยเป็นมุมมองในเชิงสิทธิส่วนบุคคล

สำหรับผู้ถอดรหัสผู้หญิงเองก็มีการประกอบสร้างความแตกต่างทางอัตลักษณ์ โดยพูดถึงการจัดการกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายกะเทยด้วยการเปรียบเทียบกับรูปร่างผู้หญิงทั้งในและนอกพื้นที่คาบาเร่ต์ในระดับที่เหมือนกัน ดังที่เปิดซึ่งอยู่ในสังคมกลุ่มชายรักชายและการเรื่องการแสดงกล่าวในทำนองเข้าใจว่า “ดูมีหน้าหน้าอก เอา สเตย์รัดเอวให้มันคอด ลดต้นขา ลดกล้ามเนื้อ เพราะว่ะสรีระของผู้ชาย แขนจะใหญ่กว่าผู้หญิง ไหล่จะกว้างกว่า” กล่าวได้ว่าผู้หญิงมีมุมมองที่สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเราในทางที่ค่อนข้างบวกมากกว่ากลุ่มผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นในและนอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ด้วยเหตุผลทางการแสดงและความต้องการทางจิตใจ

ผู้ถอดรหัสกลุ่มชายรักชายนั้นมีระดับการยอมรับต่อการประกอบสร้างร่างกายของกะเทยในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์และนอกพื้นที่ดังกล่าวอย่างแตกต่างเล็กน้อย กล่าวคือการประกอบสร้างร่างกายในพื้นที่นี้จะได้รับการยอมรับมากกว่าทั้งด้วยเหตุผลทางการแสดงและความต้องการทางจิตใจ และเป็นความภาคภูมิใจต่ออัตลักษณ์แห่งความเป็นเราอย่างชัดเจน ดังความเห็นของปุ๊ “ต่างชาติจะทิ้งของไทยว่าทำไมผู้ชายไทยแต่งแล้วดูเหมือนผู้หญิง” ในขณะเดียวกัน มุมมองบางส่วนของชายรักชายสะท้อนถึงการให้ความแตกต่างระหว่างภายในกลุ่มผู้ที่มีอัตลักษณ์แบบชายที่รักเพศเดียวกัน กล่าวคือ อัตลักษณ์แบบกะเทยนั้นแตกต่างจากอัตลักษณ์แบบเกย์ด้วยมิติทางกายภาพ หรือมีการแบ่งเขาแบ่งเราด้วยรูปลักษณ์ภายนอก

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่มแล้ว กลุ่มผู้ชายจะมีการแบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจนและจัดวางสถานะผู้ที่มีอัตลักษณ์กะเทยในระดับที่ต่ำกว่าตน ส่วนกลุ่มชายรักชาย มีมุมมองที่แสดงถึงความเป็นเราอย่างชัดเจน ขณะที่กลุ่มผู้รหัสผู้หญิงมีระดับการแบ่งเขาแบ่งเราต่ออัตลักษณ์กะเทยน้อยกว่าผู้ชาย

1.2 การแต่งหน้า

ตารางที่ 7.7

การแต่งหน้า

การแต่งหน้า	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- บางส่วนยอมรับการแต่งหน้าซึ่งมากกว่าปกติ เพราะเป็นการแสดงและบางส่วนยอมรับเพราะยังดูเป็นผู้ชาย	- ทุกคนยอมรับการแต่งหน้าซึ่งมากกว่าปกติเพราะเป็นการแสดง	- ทุกคนยอมรับการแต่งหน้าซึ่งมากกว่าปกติเพราะเป็นการแสดง
นอกพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- บางส่วนยอมรับต่อการแต่งหน้าซึ่งมากกว่าปกติและบางส่วนต่อต้าน	- ส่วนใหญ่ยอมรับต่อการแต่งหน้าซึ่งมากกว่าปกติ มีส่วนน้อยที่ไม่ยอมรับ	- ส่วนใหญ่ยอมรับต่อการแต่งกายที่เผยเรือนร่างมากกว่าปกติ มีส่วนน้อยที่ไม่ยอมรับ

ผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม มีการยอมรับต่อการแต่งหน้าซึ่งมากกว่าปกติของนางโชว์ในพื้นที่ของคาบาเรต์โชว์เนื่องจากเป็นเหตุผลทางการแสดง โดยกลุ่มผู้ชายจะมีระดับการยอมรับต่ำกว่าผู้หญิง โดยมีมุมมองที่แบ่งเขาแบ่งเราและวางสถานะอัตลักษณ์กะเทยในระดับที่ต่ำกว่าตนและต่ำกว่าผู้หญิง จากความเห็นของเป้ “ดูแล้วก็มีความกระด้าง...สวยในระดับหนึ่ง อย่างเรามันผู้ชายแท้ ๆ ใช่มั้ย ดูแล้วก็รู้สึกไม่เกิดความแตกต่าง ยังไงผู้หญิงก็ดูดีกว่า” โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งหน้านอกพื้นที่จะได้รับการต่อต้าน ด้วยการมองว่าเป็นผู้ที่ไม่ปกติ และประหลาด ดังที่พีกล่าวว่า “กะเทยโป๊ะ น่ากลัวจริง ๆ เคยเห็น คือมันเป็นเรื่องของเค้า ถ้าแต่งหน้ามากเกินไปมันก็ดูไม่ดี ถ้าปากแดงแจ๋ หน้าขาววอก ก็ต้องบ้าแน่ ๆ ”

สำหรับพื้นที่นอกคาบาเรต์โชว์ กลุ่มผู้ถอดรหัสหญิงมีมุมมองที่แบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจนต่อการแต่งหน้าที่มากกว่าปกติของผู้ที่ประกอบสร้างอัตลักษณ์กะเทย และสะท้อนถึงสถานะที่ต่ำกว่า (inferior) หรือสถานะที่เป็นอื่น (others) ตัวอย่างเช่น จากมุมมองของกึ่งที่ว่า “มันก็รับได้ แต่รู้สึกว่าไม่ควรแต่งขนาดนี้” โดยในพื้นที่คาบาเรต์โชว์จะเป็นมุมมองเชิงบวกต่ออัตลักษณ์ดังกล่าว จากที่เปิ้ลกล่าวว่า การแต่งหน้าเป็นความสวยงามที่กะเทยได้สร้างสรรค์ออกมาเพื่อการแสดง

สำหรับกลุ่มชายรักชาย มุมมองที่แบ่งเขาแบ่งเราภายในผู้ที่มีอัตลักษณ์ร่วมกับตน จะเกิดขึ้นอย่างชัดเจนและวางลำดับชั้นในต่ำกว่าตน เมื่อผู้นั้นแต่งหน้ามากกว่าปกติ นอกคาบาเร่ต์โชว์ แต่ในเวลาเดียวกันก็สะท้อนความไม่ลงรอยกันระหว่างอัตลักษณ์เพศสภาพ ความเป็นกะเทยกับความเป็นหญิงของตน

1.3 การแต่งกาย

ตารางที่ 7.8

การแต่งกาย

การแต่งกาย	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์	- ส่วนใหญ่ยอมรับการแต่งกายที่เผยเรือนร่างกว่าปกติและแต่งเพื่อการแสดง - บางส่วนมองว่าผู้หญิงแต่งจะดูโป๊	- ทุกคนยอมรับการแต่งกายที่เผยเรือนร่างกว่าปกติ เพราะเป็นการแสดง	- ทุกคนยอมรับการแต่งกายที่เผยเรือนร่างกว่าปกติเพราะเป็นการแสดง
นอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์	- ส่วนใหญ่ยอมรับโดยต้องเหมาะกับกาลเทศะ บางส่วนรู้สึกไม่ดีและมองว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล	- ส่วนใหญ่ยอมรับต่อการแต่งกายที่เผยเรือนร่างกว่าปกติ มีส่วนน้อยที่ไม่ยอมรับ	- บางส่วนยอมรับต่อการแต่งกายที่เผยเรือนร่างกว่าปกติ บางส่วนที่ไม่ยอมรับ

กลุ่มผู้ถอดรหัสชายส่วนใหญ่ยอมรับการแต่งกายที่เผยเรือนร่างกว่าปกติของนางโชว์ และยังมีนัยยะที่รับรู้ต่ออัตลักษณ์ของนางโชว์หรือกะเทยอย่างแบ่งเขาแบ่ง ดังที่หวายกล่าวว่า “เพราะไม่ค่อยชอบดูผู้ชายโป๊ (หัวเราะ) ก็ดูว่าเค้าแต่งตัวได้สวยดี แต่ไม่ใช่จะไปดูอะไรของมัน” เมื่อเปรียบเทียบกับ การแต่งกายลักษณะเช่นนี้นอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์แล้ว ระดับการยอมรับต่อการแต่งกายในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์นั้นมีมากกว่า โดยมีการวางสถานะกะเทยในลำดับที่ต่ำกว่าตนอย่างชัดเจนเมื่อมีการประกอบสร้างอัตลักษณ์ดังกล่าวบนพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ จากที่อาร์มกล่าวว่า “กล้ามเป็นมัด ๆ ใส่เกาเซอร์บาง ๆ กระโปรงสั้น ๆ น่ารัก ๆ ไม่ได้รู้สึกไม่ดีกับเค้าแต่รู้สึกเฉย ๆ ขำ ๆ มากกว่า”

ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์กลุ่มผู้ถอดรหัสหญิงมีระดับการแบ่งเขาแบ่งเราด้วยเพศสภาพที่ต่างกัน จากที่เปลือกล่าว่า “เสียดายของ เป็นผู้หญิงมาโชว์ขนาดนี้ กล้าเนาะ ถ้าเกิดเป็นสาวประเภทสอง เออ สวยหะ เลี้ยงหุ่นยังงี้” สำหรับนอกพื้นที่คาบาเรต์โชว์จะมีการวางสถานะกะเทยในสถานะที่เป็นอื่น จากคำพูดของกึ่งที่ว่า “แต่ถ้าเป็นพื้นที่สาธารณะมันเวอร์ไป ถ้าใส่สายเดี่ยว กระโปรงสั้นก็ยังไม่โอเค”

ส่วนกลุ่มชายรักชายนั้นการยอมรับต่อการประกอบสร้างอัตลักษณ์ดังกล่าวในพื้นที่คาบาเรต์โชว์มีนัยยะถึงความเป็นเรา จากความเห็นของป๊อปที่ว่า “บางทีการมองตาเปล่าบนเวที ทำไมชุดนี้ถึงผ่าลึกเยอะไป พี่ว่าไม่ คือมันอยู่กับไฟแล้วถึงสวย” ขณะที่มุมมองต่อการแต่งกายที่เผยแพร่ร่ำร่ำมากกว่าปกติจะได้รับการยอมรับเพราะต้องคำนึงถึงกาลเทศะ และมีนัยยะถึงการแบ่งเขาแบ่งเราภายใต้อัตลักษณ์แบบกะเทย ด้วยการมองเป็นตัวตลก “ไม่สมควร พี่กับกลุ่มเพื่อนจะกลายเป็นเรื่องโจ๊ก”

กล่าวได้ว่า ผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม ให้ระดับการยอมรับการแต่งกายที่เผยแพร่ร่ำร่ำมากกว่าปกติในขอบเขตของคาบาเรต์โชว์มากกว่าพื้นที่นอกเหนือจากนั้น สะท้อนถึงกิจกรรมการสื่อสารแบบคาร์นิวัล ที่ยินยอมให้มีการการแสวงหาความบันเทิงจากร่างกาย (Bodily Pleasure) กล่าวคือ มีการแสวงหาความบันเทิงจากร่างกายในปริณิณทลสาธารณะซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมในเวลาปกติ

2. การแสดง (acting)

การแสดงในพื้นที่ของการแสดงคาบาเรต์แบ่งออกเป็น 4 ประเด็น คือ การลิปซิงก์ การพูดตลก การแสดงท่าทาง และปฏิสัมพันธ์ต่อการแสดง

2.1 การลิปซิงก์

ตารางที่ 7.9

การลิปซิงก์

การลิปซิงก์	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- ส่วนใหญ่แล้วมองว่านางโชว์มีความสามารถเป็นมืออาชีพและผ่านการซ้อม	- ส่วนใหญ่แล้วมองว่านางโชว์มีความสามารถและผ่านการซ้อม	- ทุกคนมองว่ามีความสามารถและมีการฝึกซ้อม บางส่วนมองว่ามีการจดจำได้ดี มีความรู้รอบรู้บ้าง

ตารางที่ 7.9 (ต่อ)

การลิปซิงก์	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
นอกพื้นที่ คาบาเร่ต์โชว์	- ทุกคนมองเป็นเรื่องตลก/ แปลก บางส่วนมองว่า เหมาะที่จะทำภายในกลุ่ม	- บางส่วนมองว่าแปลก บางส่วนมองว่าเหมาะที่จะ ทำภายในกลุ่ม/ดูกาลเทศะ	- ส่วนใหญ่มองว่าขึ้นอยู่กับ กาลเทศะ

ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม มองว่าการร้องลิปซิงก์เป็นความสามารถทางการแสดงของนางโชว์ ที่ผ่านการฝึกฝนจนชำนาญ ดังที่ผู้ถอดรหัสชายเช่นเป้กล่าวว่า “ก็ถือว่าเค้าซ้อมมาดี เพราะดูเค้าขยับปากเนี่ย ตามกับเนื้อเพลงได้หมด คงมีอาชีพจริง ๆ ” และที่ผู้ถอดรหัสหญิงเช่นปอมมองว่า “ว่า เออ เค้าก็เก่งนะ เค้าพยายามทำให้เหมือน มันก็เป็นการแสดงของเค้า เค้าก็ต้องใช้ความสามารถนะ” หรือที่นัทซึ่งเป็นผู้ถอดรหัสชายรักชายมองว่า “คนนั้นต้องมีความรู้หนึ่ง ส่วนใหญ่เค้าร้องเพลงสากลกันอยู่แล้วใช่ไหม ก็ต้องฟังเพลงนั้นมาก่อน ก็ต้องทำการบ้านนะ...คนที่โชว์ต้องเก่ง ต้องจำได้ว่าช่วงนั้นนักร้องคนนั้นพูดว่าอะไร ต้องจำได้ acting”

สำหรับพื้นที่นอกคาบาเร่ต์โชว์ ผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม จะมีการให้สถานะที่เป็นอื่นต่อผู้ที่มีรูปแบบการร้องดังกล่าว หวายเป็นผู้ถอดรหัสชายกล่าวว่า “มันไม่ใช่ที่นะ กลัวมันจะไปรบกวนชาวบ้าน อยู่ดี ๆ มาร้องมันจะรู้สึกแปลก ถ้าเป็นเพื่อนกันแล้วมาร้องจะไม่ซีเรียส” หรือผู้ถอดรหัสหญิงเช่นปอกกล่าวว่า “มันก็ไม่สมควรนะ มันจะดูแปลก เป็นตัวประหลาดในสังคม...ถ้าเป็นเพื่อนสนิทก็คงจะเป็นความเคยชิน” ขณะที่นัท ผู้ถอดรหัสกลุ่มชายรักชายกล่าวว่า “บ้าแล้ว แต่ถ้าทำกันซ้ำในกลุ่มเพื่อนก็โอเค”

2.2 การพูดตลก

ตารางที่ 7.10

การพูดตลก

การพูดตลก	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- ส่วนใหญ่ยอมรับเนื้อหาทางเพศ และคำพูดที่ไม่สุภาพ เพราะเหมาะกับเวลาและสถานที่และกลุ่มคน ส่วนน้อยมองว่าเป็นเรื่องปกติของคนกลุ่มนี้	- ส่วนใหญ่ยอมรับเนื้อหาทางเพศและคำพูดที่ไม่สุภาพเพราะเหมาะกับเวลาและสถานที่และกลุ่มคน	- ส่วนใหญ่ยอมรับเนื้อหาทางเพศและคำพูดที่ไม่สุภาพ เพราะเหมาะกับเวลาและสถานที่และกลุ่มคน
นอกพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- ส่วนใหญ่ยอมรับเนื้อหาทางเพศและคำพูดที่ไม่สุภาพ	- ทุกคนยอมรับเนื้อหาทางเพศและคำพูดที่ไม่สุภาพ	- ทุกคนยอมรับเนื้อหาทางเพศและคำพูดที่ไม่สุภาพ

แม้จะมองว่าการพูดที่ไม่สุภาพและสื่อเนื้อหาทางเพศเป็นไปเพื่อความบันเทิง อย่างไรก็ตามผู้ถอดรหัสชายมีมุมมองต่อรูปแบบการพูดตลกของผู้ที่ประกอบสร้างอัตลักษณ์กะเทยอย่างแบ่งเขาแบ่งเรา กล่าวคือ ดังที่หว่ายกกล่าวว่า “การที่ได้จะสื่อสารกับลูกค้าเก่า แสดงว่าทั้ง 2 ฝ่ายต้องยอมรับซึ่งกันแล้วกันได้ ... ถ้าเป็นเราก็อาจจะงบบ้าง แต่ก็ยอมรับได้” หรือความเห็นของอาร์มที่สะท้อนถึงการแบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจนและมีความเป็นอื่นต่ออัตลักษณ์กะเทยในด้านการพูด “ทะเลาะอะไรอยู่แล้ว กะเทยเนียกัดกันอยู่แล้ว เหมือนหมา พอเสร็จแล้วก็เดินไป แล้วก็ตีกัน ก็เหมือนหมา เลียตูดเลียปากกันเอง อยู่บนเวทีก็กัด ๆ กัน ลงมาก็กินเหล้าด้วยกัน” สำหรับกลุ่มผู้หญิงแล้วพบว่า การแบ่งเขาแบ่งเราจะเกิดขึ้นสำหรับพื้นที่นอกคาบาเรต์โชว์เท่านั้น กล่าวคือมองว่าเป็นรูปแบบการพูดของผู้ที่ประกอบสร้างอัตลักษณ์กะเทยโดยเฉพาะ

สำหรับกลุ่มชายรักขายนั้มีมุมมองต่อการพูดจาที่ไม่สุภาพและมีเนื้อหาทางเพศที่สะท้อนถึงความเป็นเรา ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการพูดที่เหมาะสมเนื่องจากการพูดให้ผู้ที่มีอัตลักษณ์ร่วมกันฟังเพื่อความบันเทิงในพื้นที่คาบาเรต์โชว์ ดังที่ปุกกล่าวว่า “อย่าลืมหาสถานที่ที่ป่าเคยพูด สมมติคือพูดใน Free Man ก็คือพวกเกย์ทั้งนั้น ก็จะได้รับได้” หรือยอมรับว่าเป็นอัตลักษณ์ร่วมกันที่มีการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม ดังที่นัทกล่าวว่า “แน่นอนว่ามันไม่ใช่คำคำ เพราะว่าเค้าไม่ได้ใช้เป็น meaning การด่า เป็นคำที่ติดปาก”

ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์ กลุ่มผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม มีแนวทางที่ยอมรับต่อการพูดตลกด้วยการใช้คำพูดที่ไม่สุภาพ โดยให้เหตุผลว่าเป็นไปเพื่อความบันเทิง ตามแนวคิดคาริวัลของ Bakhtin แล้ว การพูดตลกหรือการทอล์คโชว์ คือ เป็นการหัวเราะขบขันด้วยการทำกิจกรรมที่เกินเลยกว่าปกติ (laughter by excession) เช่น การเล่นอะไรแบบต่ำ ๆ (bad taste/degradation)

2.3 การแสดงกิริยาท่าทาง

ตารางที่ 7

การแสดงกิริยาท่าทาง

การแสดงท่าทาง	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- ส่วนใหญ่ยอมรับกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติ เพราะเป็นการแสดง	- ทุกคนยอมรับกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติเพราะเป็นการแสดง	- ทุกคนยอมรับกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติเพราะเป็นการแสดง
นอกพื้นที่คาบาเรต์โชว์	- ส่วนใหญ่ต่อต้านกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติ ส่วนน้อยยอมรับ	- บางส่วนยอมรับกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติ บางส่วนยอมรับ	* ส่วนใหญ่ยอมรับกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติ มีส่วนน้อยไม่ยอมรับ

ในด้านการแสดงกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติของนางโชว์นั้น ผู้ถอดรหัสกลุ่มผู้ชายและผู้หญิงโดยมากให้การยอมรับเพราะเป็นไปเพื่อการแสดง อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 กลุ่มมีมุมมองอย่างแบ่งเขาแบ่งเรา ด้วยการให้ความแตกต่างทางอัตลักษณ์ระหว่างผู้ชายกับนางโชว์และผู้หญิงกับนางโชว์ซึ่งมีอัตลักษณ์แบบกะเทยไปในตัว กล่าวคือ ความมากกว่าปกติที่เรียกว่า “เวอร์” และความ “ไม่รู้จั๊กจาย” ถือเป็นอัตลักษณ์อย่างหนึ่งของนางโชว์ จากที่ผู้ถอดรหัสชายบางคนกล่าวว่า “ก็เวอร์นะ ก็ปกติของเค้า ก็ต้องเรียกร้องความสนใจ ไม่แสดงอย่างนี้ก็ไม่มีความดูดี ฟัน ๆ จะมาดูทำไม” หรือที่ผู้ถอดรหัสหญิงบางคนกล่าวว่า “เค้าต้องมี overacting เป็นปกติของเค้าที่ต้องโชว์ ...แม้กระทั่งในท่าที่กางขา ฉีกขา เราก็รู้สึกเป็นศิลปะ สวย ถ้าเกิดเป็นผู้หญิงจริง ๆ ทำ เราคงรู้สึกน่าอายแทน”

ขณะที่นอกพื้นที่คาบาเรต์โชว์ทั้ง 2 กลุ่มมีรับรู้ต่อการประกอบสร้างอัตลักษณ์ดังกล่าวอย่างแบ่งเขาแบ่งเรา ได้มีการให้สถานะของกะเทยต่ำกว่าตนทั้งจากกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชายและหญิง จากความเห็นของพีซึ่งเป็นผู้ถอดรหัสกล่าวว่า “พวกนี้เสียชาติเกิด ไม่น่าเลย ก็ประมาณว่าใส่ชุดนักเรียน หัวเกรียน ขาสั้น ทำตุ้งติ้งนี่จะรู้สึกว่ารับ โหย รับไม่ได้” หรือที่ปอซึ่งเป็นผู้ถอดรหัสหญิงมองว่าการแสดงกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติของกะเทยนอกพื้นที่คาบาเรต์

เป็นการกระทำที่ไม่ปกติ หรือหมายถึงอาการ “เรด” และ “วิตว้ายกระตุ้” สะท้อนถึงอัตลักษณ์ที่มีความเป็นอื่นไปจากอัตลักษณ์หญิงของตน

ในส่วนของกลุ่มผู้ถอดรหัสชายรักชาย ทุกคนยอมรับการแสดงกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติเพราะเป็นไปเพื่อการแสดง ความเข้าใจของผู้ชมกลุ่มนี้ต่อหลักการแสดงคาบาเร่ต์โชว์ ที่มองว่าในพื้นที่การสื่อสารแบบนี้จำเป็นต้องนำเสนอสารในระดับที่มากกว่าปกติ ได้สะท้อนถึงความเป็น “เรา” สำหรับพื้นที่นอกคาบาเร่ต์โชว์ การยอมรับต่อการแสดงกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติ เป็นไปอย่างมีเงื่อนไข กล่าวคือ การที่ผู้ประกอบสร้างอัตลักษณ์กะเทยมีการสื่อสารตัวตนเช่นนี้ถือเป็นเรื่องปกติเมื่อเป็นการสื่อสารกับคนกลุ่มเดียวกัน โดยดำเนินไปภายใต้สถานที่ที่เหมาะสม จะเห็นได้ว่าความคิดดังกล่าวของกลุ่มชายรักชายมีนัยยะถึงความเป็นเรา (us) อย่างไรก็ตาม ผู้ถอดรหัสบางคนได้วางการสื่อสารตัวตนเช่นนี้ให้อยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าตนด้วย

เมื่อเปรียบเทียบเชิงพื้นที่แล้ว การที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีระดับการยอมรับการแสดงกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ มีนัยยะที่แสดงถึงความพิเศษของพื้นที่การสื่อสารแบบคาร์นิวัล (carnival) ที่ยอมรับให้มีการแสดงออกที่มากกว่าปกติหรือเกินเลย

2.4 ปฏิสัมพันธ์ต่อการแสดง

ตารางที่ 7.

ปฏิสัมพันธ์ต่อการแสดง

ปฏิสัมพันธ์ต่อการแสดง	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์	- ทุกคนปรบมือและหัวเราะ มีส่วนน้อยโยกตัวตามเพลง	- ทุกคนปรบมือและหัวเราะ บางส่วนส่งเสียงเชียร์	- ทุกคนปรบมือ/หัวเราะ ส่วนใหญ่ส่งเสียงเชียร์ บางส่วนพูดตอบโต้ ส่วนน้อยให้เงินทิป

กล่าวได้ว่าปฏิสัมพันธ์หรือการมีส่วนร่วมต่อการแสดงนั้นมีระดับที่แตกต่างกันออกไปตามผู้ถอดรหัสแต่ละกลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มผู้ชายมีปฏิสัมพันธ์ต่อการแสดงค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีการแบ่งเขาแบ่งเราต่ออัตลักษณ์กะเทยอย่างชัดเจน ขณะที่กลุ่มผู้หญิงบางส่วนมีปฏิสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำและบางส่วนมีในระดับปานกลาง เนื่องจากไม่ได้มีการแบ่งเขาแบ่งเราอย่างชัดเจนมาก ดังเช่นกลุ่มผู้ชาย และมีลักษณะที่เป็นพันธมิตร (alliance) ต่อกลุ่มกะเทย ส่วนกลุ่มชายรักชายนั้นมีปฏิสัมพันธ์ต่อการแสดงค่อนข้างสูงเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากมีความเป็นเรา หรือมีอัตลักษณ์ร่วมกันนั่นเอง

3. การสื่ออารมณ์ (emotion)

ตารางที่ 7.
การสื่ออารมณ์ (emotion)

การสื่ออารมณ์	ผู้ถอดรหัสชาย	ผู้ถอดรหัสหญิง	ผู้ถอดรหัสชายรักชาย
ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์	- ทุกคนมองว่ามีการสื่ออารมณ์มากกว่าปกติเพื่อการแสดง	- ทุกคนมองว่ามีการสื่ออารมณ์มากกว่าปกติเพื่อการแสดง	- ทุกคนมองว่ามีการสื่ออารมณ์มากกว่าปกติเพื่อการแสดง
นอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์	- ส่วนใหญ่ไม่ยอมรับการแสดงอารมณ์ที่มากกว่าส่วนน้อยยอมรับ	- ทุกคนยอมรับต่อการสื่ออารมณ์มากกว่าปกติ แต่บางส่วนไม่ยอมรับเมื่อตนได้รับผลกระทบ	- ทุกคนยอมรับต่อการสื่ออารมณ์มากกว่าปกติ

ในพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ กลุ่มผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม ต่างยอมรับว่าการสื่ออารมณ์ที่มากกว่าปกตินั้นเป็นไปเพื่อการแสดง สำหรับนอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ระดับการยอมรับนั้นแตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มผู้ชายและผู้หญิงมีการแบ่งเขาแบ่งเราต่ออัตลักษณ์ของนางโชว์ซึ่งเป็นผู้ที่สื่ออารมณ์มากกว่าปกติหรือ มีความ “เวอร์” แต่พวกตนไม่ใช่ ขณะที่การสื่ออารมณ์ที่มากกว่าปกติของนางโชว์ในสายตาของกลุ่มชายรักชายนั้นเป็นไปเพื่อการแสดง และถือได้ว่าเป็นความสามารถเฉพาะตัวหรือเป็นอัตลักษณ์อย่างหนึ่งของผู้ที่ เป็นกะเทย อีกนัยหนึ่งคือ มีการยอมรับความเป็นเรานั้นเอง

สำหรับพื้นที่นอกคาบาเร่ต์โชว์นั้นการสื่ออารมณ์ที่มากกว่าปกติจะไม่ได้รับการยอมรับโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มตัวอย่างผู้ชาย ที่หวามองว่า “กรณีที่มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นทั่วไปก็ไม่ค่อยมีปัญหา แต่ว่า เมื่อใดที่เข้าไปร่วมกันอยู่แล้ว ก็จะสร้างความรำคาญ หมั่นไส้ได้” ส่วนผู้หญิงมีการแบ่งเราแบ่งเขาในระดับที่น้อยกว่า จากที่ทั้งคู่กล่าวว่า “กรีดกรีด โวยวาย ๆ ก็จะมีรำคาญ บางคนก็อยู่ในกรอบ ในระเบียบที่ดี ถ้าแสดงอารมณ์ปกติก็จะโอเคกว่า อยากอยู่ใกล้มากกว่า” ขณะที่กลุ่มชายรักชายทุกคนยอมรับต่อการสื่ออารมณ์ที่มากกว่าปกติของกะเทยเนื่องจากมีความเป็นเรา ทั้งนี้อาจมีการแบ่งเขาแบ่งเราภายในกลุ่มชายรักชายด้วยกันเองบ้างหากมีการแสดงออกโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะ ตามที่นักกล่าววว่า “ห้องสมุดอย่างเงี้ย แล้วเข้ามากรีด

กร๊าด มาแสดงอารมณ์อะไรอย่างเงี้ย มันก็ไม่ใช่ ถ้าการแสดงอารมณ์ของคนกลุ่มนี้ต้องระวัง ต้องควบคุมให้ได้ เพราะบางคนเค้าจะสวแตก เค้าก็สวแรง ๆ ก็มีเหมือนกัน”

กล่าวโดยสรุปการสื่ออารมณ์ที่มากกว่าปกติจะได้รับการยอมรับเมื่อเป็นการสื่อสารในบริบทของคาบาเรต์โชว์ เนื่องจากเป็นไปเพื่อการแสดง ขณะเดียวกันได้สะท้อนถึงความเป็นคาร์นิวัลของพื้นที่ดังกล่าวที่ยอมให้มีการแสดงออกที่เกินเลยหรือการแสดงออกที่มากกว่าปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

การเข้ามาสู่พื้นที่คาบาเรต์โชว์และการถอดรหัสอัตลักษณ์ “กะเทย”

จากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชาย หญิง และชายรักชายนั้นมีเป้าหมายในการเข้าสู่พื้นที่คาบาเรต์โชว์อย่างแตกต่างกันออกไป เป้าหมายบางประการที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงมีร่วมกัน คือ เข้ามาพื้นที่แห่งนี้ด้วยความอยากรู้ เนื่องจากคาบาเรต์โชว์ถือเป็นสิ่งแปลกใหม่ (exotic) หรือเป็นวัฒนธรรมย่อยของกะเทยซึ่งเป็นกลุ่มชายขอบ (marginal) ของสังคม หรือมีการแบ่งเราแบ่งเราด้วยเพศสภาพที่ต่างกันกับตน เป้าหมายของกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชายที่ต่างออกมา คือ มีการเสพหรือดูคาบาเรต์โชว์เพื่อเป็นเครื่องมือในการบรรลุวัตถุประสงค์ (instrument) อื่น ซึ่งหมายถึงเหตุผลในการทำงานมากกว่าที่จะเป็นไปเพื่อความเข้าใจ (understanding) อย่างแท้จริง

สำหรับเป้าหมายของกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสหญิงอีกประการ คือ มีการใช้พื้นที่ดังกล่าวเพื่อสร้างสัมพันธ์ (relationship) อันดีกับกลุ่มเพื่อนซึ่งประกอบสร้างอัตลักษณ์แบบชายรักชาย เนื่องจากผู้หญิงอยู่ในสถานะที่เป็นพันธมิตร (alliance) กับคนกลุ่มนี้มากกว่าเมื่อเทียบกับมุมมองของผู้ชาย

ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชายรักชายนั้นมีเป้าหมายในการเข้ามาสู่พื้นที่คาบาเรต์โชว์เพื่อนิยามตัวตน (self-definition) เช่น “มันเป็นทีของเรา” “มาสังสรรค์” “มาเจอเพื่อน” คาบาเรต์โชว์จึงเป็นพื้นที่ซึ่งไม่ว่าผู้ใดจะเป็นกะเทยหรือเกย์ ได้มาประกอบสร้างอัตลักษณ์แบบชายรักชายร่วมกันอย่างเสรีมากกว่าเมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ในชีวิตประจำวันที่ยึดถือบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศ

จากการสรุปผลการวิจัยของผู้ถอดรหัสทั้ง 3 กลุ่ม คือกลุ่มผู้ชาย กลุ่มผู้หญิง และกลุ่มชายรักชาย พบว่า มีการถอดรหัสอัตลักษณ์กะเทยในพื้นที่คาบาเรต์โชว์ด้วยระดับที่แตกต่างออกไป ไม่ว่าจะเป็นด้านรูปลักษณ์ภายนอก (physical appearance) ซึ่งประกอบไปด้วยการ

ประกอบสร้างร่างกาย การแต่งหน้า และการแต่งกาย ด้านการแสดง (acting) อันประกอบไปด้วย การร้อง การพูดตลก การแสดงกิริยาท่าทางและปฏิสัมพันธ์ต่อรวมถึงการสื่ออารมณ์ (emotion)

สำหรับกลุ่มผู้ถอดรหัสชาย ผู้วิจัยพบว่า มีการเข้ารหัสต่ออัตลักษณ์กะเทย ในลักษณะที่แบ่งเขาแบ่งเรา (them/us) กล่าวคือ ตนเองซึ่งเป็นผู้ชายนั้นอยู่ในฐานะพวกเรา (us) ขณะที่กะเทยอยู่ในฐานะพวกเขา (them) ด้วยการประกอบสร้างร่างกายให้คล้ายคลึงกับผู้หญิง มีการแสดงทั้งในส่วนของ การพูด การร้องและแสดงท่าทางที่มากกว่าปกติ รวมถึงมีการสื่ออารมณ์ที่มากกว่าปกติด้วยเช่นกัน ในด้านการนิยามความหมายทั้งต่อกะเทยและต่อนางโชว์โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชาย อัตลักษณ์ทั้ง 2 มีความหมายอย่างเป็นอื่น (otherness) นอกจากกลุ่มตัวอย่างผู้ถอดรหัสชายจะมีการให้ความแตกต่างระหว่างอัตลักษณ์แล้ว ยังมีการให้คุณค่าหรือวางลำดับชั้น (hierarchy) ของอัตลักษณ์กะเทยในสถานะที่ต่ำต่อยกกว่า (inferior) ดังจะเห็นได้จากการเลือกปฏิบัติ และการสร้างภาพตายตัวแก่กะเทยที่มีการสื่อสารตัวตนมากกว่าปกตินอกพื้นที่คาบาเรต์โชว์ รวมถึงการเปรียบเทียบกะเทยกับผู้หญิงทางด้านเพศสภาพ ซึ่งสะท้อนถึงแนวคิดแบบชายเป็นใหญ่ (patriarchy) ที่นอกจากผู้หญิงจะมีคุณค่าที่ต่ำกว่าชายแล้ว กะเทยยังอยู่ในสถานะที่ต่ำกว่าผู้หญิง หรืออยู่ในสถานะที่ต่ำที่สุดในสังคม

ในส่วนของกลุ่มผู้ถอดรหัสหญิง ผู้วิจัยพบว่า การถอดรหัสของกลุ่มนี้มีลักษณะของการแบ่งเขาแบ่งเรา (them/us) อยู่ด้วย เช่น การแต่งกายที่เปิดเผยเรือนร่างมากกว่าปกติ การแสดงกิริยาท่าทางที่มากกว่าปกติ รวมถึงการนิยามความหมายต่ออัตลักษณ์กะเทยซึ่งมีแนวโน้มด้านบวกมากกว่าด้านลบ อย่างไรก็ตาม กะเทยคือผู้ที่มีอัตลักษณ์ที่ต่างไปจากตน โดยผู้หญิงได้มองว่าบรรทัดฐานทางเพศสภาพของกะเทยนั้นต่างจากตนกะเทยจึงสามารถแสดงออกในด้านต่าง ๆ ได้มากกว่าปกติเมื่อเทียบกับเพศหญิง เนื่องจากอัตลักษณ์กะเทยนั้นอยู่ระหว่าง (in-between) ความเป็นผู้ชายกับความเป็นผู้หญิง ด้วยเพศสภาพที่มีความคาบเกี่ยวกัน กลุ่มผู้หญิงจึงอาจวางลำดับชั้นของอัตลักษณ์กะเทยให้ต่ำกว่าอัตลักษณ์ของตนอยู่บ้างในบางกรณี หรืออีกในหนึ่งผู้หญิงมีลักษณะที่เป็นพันธมิตร (alliance) กับกลุ่มกะเทย เนื่องจากเป็นอัตลักษณ์ที่ต่างก็เป็นรอง (subordinated) จากผู้ชาย แต่ในขณะเดียวกันผู้หญิงก็ยังรับรู้เพศสภาพความเป็นกะเทยในลักษณะที่ไม่ลงรอยหรือแม้แต่ขัดแย้งกับเพศสภาพความเป็นหญิงด้วยเช่นกัน

แต่สำหรับกลุ่มชายรักชายแล้ว การถอดรหัสต่ออัตลักษณ์กะเทยในพื้นที่คาบาเรต์โชว์เป็นไปในลักษณะที่มีความเป็นเรา (us) ค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่เป็นรอง (subordinated) หรืออยู่ในฐานะที่มีความเป็นอื่น (otherness) เช่นเดียวกัน จากที่มีการประกอบสร้างอัตลักษณ์ทางเพศสภาพที่ต่างออกไปจากความคาดหวังของสังคมส่วนใหญ่ กลุ่มชายรักชาย

มีแนวโน้มที่จะยอมรับการสื่อสารตัวตนทั้งในแง่ของรูปลักษณ์ การแสดง รวมถึงการสื่ออารมณ์ที่มากกว่าเพศอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ เนื่องจากมีสำนึกแห่งอัตลักษณ์ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า ในบางกรณี มีการแบ่งเขาแบ่งเราหรือการจัดวางลำดับชั้น (hierarchy) ทางคุณค่าของอัตลักษณ์ภายในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยแบบชายรักชายอยู่ด้วย เมื่อผู้นั้นสื่อสารตัวตนมากเกินไปก็ตกตัวอย่างไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ รวมถึงการประกอบสร้างอัตลักษณ์แบบกะเทยและเกย์ที่แตกต่างกันนั้น มีผลต่อการวางลำดับชั้นที่ต่ำกว่าภายในอัตลักษณ์กลุ่มแบบชายรักชาย โดยลักษณะเช่นนี้ ได้สะท้อนถึงรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมย่อยซึ่งอาจมีการรวมขอมหรือการต่อต้านกัน

โดยภาพรวมแล้ว จากการถอดรหัสของกลุ่มตัวอย่างรักต่างเพศทั้งชายและหญิง และกลุ่มตัวอย่างชายรักชาย พบว่า ระดับการตีความต่ออัตลักษณ์กะเทยซึ่งมีแนวโน้มไปในทางรวมขอมและยอมรับนั้นเกิดขึ้นเพียงในขอบเขตของคาบาเร่ต์โชว์เท่านั้น เนื่องจากนางโชว์อยู่ในฐานะผู้ที่เข้ารหัส และความพิเศษของพื้นที่คาบาเร่ต์โชว์ คือ เป็นพื้นที่ซึ่งนางโชว์เองมีอำนาจในการเข้ารหัสหรือให้นิยามตัวตน แม้จะมีลักษณะการนิยามตัวตนที่ล้มล้าง (subversive) บรรทัดฐานทางเพศสภาพของสังคมก็ตาม

การนิยามความหมายต่ออัตลักษณ์กะเทยทั้งจากฝ่ายที่เป็น "เขา" ซึ่งในที่นี้คือกลุ่มรักต่างเพศทั้งชายและหญิง และทั้งจากฝ่ายที่เป็น "เรา" ซึ่งในที่นี้คือกลุ่มชายรักชาตินั้นมีความแตกต่างกันออกไป เนื่องจากการเกิดขึ้นของอัตลักษณ์หนึ่ง ๆ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับการเปิดพื้นที่ทางสังคมแล้ว อัตลักษณ์ยังเป็นเรื่องของ "อำนาจ" (power) ในการนิยามความหมายจากทั้งผู้อื่นและตัวเราเอง การที่กลุ่มรักต่างเพศได้นิยามอัตลักษณ์กะเทยในลักษณะที่เป็นอื่นจึงมีนัยยะบ่งบอกถึงอำนาจที่จะไปกำหนดความหมายให้กับตัวตนของคนอื่น ขณะที่การนิยามจากกลุ่มผู้ถอดรหัสชายรักชาตินั้นแสดงถึงอำนาจที่ "เรา" สามารถนิยามตัว "เรา" ได้เอง

จากการเข้ารหัสของนางโชว์ซึ่งพบว่า อัตลักษณ์ของนางโชว์คือ การเล่นไปตามบทบาท (role playing) ด้วยการประกอบสร้างตัวตนอย่างเป็นกระบวนการ และเลื่อนไหลอยู่ตลอดเวลา และมีการเข้ารหัสทางความหมายหลากหลายชุด ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับ การรวมขอมหรือการต่อต้านกับวัฒนธรรมกระแสหลัก รวมถึงมีการใช้ประโยชน์จากการสวมบทบาทดังกล่าว พื้นที่การสื่อสารแบบคาบาเร่ต์โชว์จึงถือได้ว่าเป็นพื้นที่แห่งความหมายซึ่งเปิดต่อการตีความ (open text) จากผู้ชมหรือผู้ถอดรหัสกลุ่มต่าง ๆ ด้วยระดับทางความหมายที่แตกต่างกันออกไป

คาบารัตโซวในฐานะพื้นที่แห่งคาร์นิวัล

ถึงแม้ว่าในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวจะมีอิทธิพลกับเรามากขึ้นทุกที อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ของโลกทางศาสนา (sacred world) ซึ่งเคยมีบทบาทอย่างมากต่อชีวิตประจำวันของเราในอดีตนั้นมิได้หายไป แต่ได้ปรากฏอยู่ในวิถีชีวิตในสังคมสมัยใหม่ ซึ่งผู้คนยังต้องการสิ่งที่หล่อเลี้ยงจิตใจเนื่องจากต้องประสบกับความกดดัน ความตึงเครียดและปัญหานานัปการ คาบารัตโซวจึงเป็นวัฒนธรรมร่วมสมัยประการหนึ่งที่น่าสนใจและดึงดูดให้ผู้ที่มีความเหมือนกันได้เข้ามาสร้างความรู้สึกร่วม อารมณ์ ความหมายร่วมในพื้นที่การสื่อสารเชิงพิธีกรรมแห่งนี้

กล่าวได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบการถอดรหัสระหว่างพื้นที่คาบารัตโซวกับพื้นที่ในชีวิตประจำวันแล้ว ผู้ถอดรหัสทั้งกลุ่มรักต่างเพศทั้งชายหญิงและกลุ่มชายรักชายต่างยอมรับกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์กะเทยของนางโซวบนเวทีสำหรับแสดงคาบารัต ถึงแม้ว่าจะมีการสื่อสารตัวตนผ่านลักษณะภายนอก การแสดง และการสื่ออารมณ์ในลักษณะที่เบี่ยงเบนออกไปจากความหมายปกติหรือบรรทัดฐานที่คนส่วนใหญ่ยึดถือ ตามแนวคิดของ Mikhail Bakhtin แล้ว การสื่อสารหรือการใช้ภาษาที่เกินเลยนั้นเป็นไปเพื่อการต่อต้าน (resistance) และโดยปกติแล้วจะอยู่ในพิธีกรรมที่ต่อต้านศาสนา แต่ในคาบารัตโซวคือการแปลงรูปคาร์นิวัลเดิมที่ต่อต้านศาสนามาเป็นเวทีสื่อสารเพื่อต่อต้านกฎระเบียบเรื่องเพศสภาพของสังคม ซึ่งถือเป็นการเปิดพื้นที่ในการต่อต้านเพื่อลดความไม่สอดคล้องลงรอยของผู้คนต่อระเบียบเกณฑ์ทางสังคมในเวลาและพื้นที่หนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ

ด้วยเหตุนี้ การแสดงคาบารัตโซวจึงมีลักษณะของคาร์นิวัล (carnival) ร่วมอยู่ตามแนวทางที่ Bakhtin วิเคราะห์ไว้ ดังนี้คือ ประการแรก มีการแสวงหาความบันเทิงจากร่างกาย (bodily pleasure) ในพื้นที่สาธารณะแบบคาบารัตโซว เช่น การแต่งกายซึ่งเปิดเผยส่วนที่พึงสงวนของร่างกาย การสวมใส่เสื้อผ้าที่หยาบหรือฉูดฉาด การใช้ร่างกายเคลื่อนไหวเด่นระบำนขณะที่มีการแสดงลิปซิงก์ ประการที่สอง มีการหัวเราะขบขันด้วยการทำกิจกรรมที่เกินเลยกว่าปกติ (laughter by excession) เช่น การพูดตลกด้วยคำพูดที่ไม่สุภาพ การพูดหรือการแสดงท่าทางที่สื่อถึงเนื้อหาทางเพศ และประการที่สาม คือ การกลับหัวกลับหาง (turning upside down) คือ มีการนำเอากฎเกณฑ์มากลับหัวกลับหางเสียใหม่ หรือเอาข้างในออกมาเป็นข้างนอก ดังจากเห็นได้จากการสวมใส่เสื้อผ้าของนางโซวซึ่งประกอบสร้างเพศสภาพอย่างตรงกันข้ามกับเพศสรีระเดิมของตน

ความเป็นคาบาเรต์โชว์จึงดำเนินไปภายใต้ความเหมาะสมของเวลาและสถานที่ ซึ่งเป็นช่องทางของการระบายความเก็บกดอีกช่องทางหนึ่งของสังคมของทั้งผู้ชมที่เข้ามาพื้นที่แห่งนี้เพื่อความบันเทิงใจ ขณะที่นางโชว์เองก็ได้แสดงออกถึงตัวตนอย่างเสรีในรูปแบบการสื่อสารเชิงพิธีกรรมของสังคมสมัยใหม่

นอกจากนี้ พิธีกรรมแบบคาร์นิวัลนี้ยังสัมพันธ์กับการเปิดเผยตัวตน (coming out) ตามทัศนะของ Plummer คือ คาบาเรต์โชว์เป็นพื้นที่แห่งการเปิดเผยตัวตนในระดับสาธารณะ (coming-out publicly) คือ คนอื่น ๆ เป็นจำนวนมากภายใต้บริบทดังกล่าวได้รับรู้ต่อเรื่องนี้ เนื่องจากในขณะที่คาบาเรต์โชว์เป็นพิธีกรรมต่อต้านกฎระเบียบคล้ายกับคาร์นิวัล และพิธีกรรมนี้ก็ได้เปิดโอกาสเรื่องการเปิดเผยตัวตนที่ไม่สอดคล้องกับกฎเกณฑ์ทางทางเพศสภาพของสังคมของกลุ่มชายรักชายร่วมอยู่ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาอัตลักษณ์กะเทยซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในสาขาวิชาชีพอื่นเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบอำนาจการนิยามตัวตนในบริบทที่ต่างออกไป เนื่องจากวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบสร้างอัตลักษณ์กะเทยซึ่งเป็นนางโชว์ในพื้นที่การแสดงคาบาเรต์แต่เพียงอย่างเดียว
2. ศึกษาค่านิยมอื่น ๆ ที่ใช้เรียกกลุ่มชายขอบทางเพศ ทั้งจากการนิยามโดยกลุ่มรักต่างเพศและกลุ่มที่รักเพศเดียวกันเพิ่มเติม เนื่องจากวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ศึกษาเฉพาะ คำว่า “กะเทย” และ “คาบาเรต์โชว์” เท่านั้น
3. ศึกษาวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มชายขอบต่าง ๆ ในสังคม เพื่อส่งเสริมสิทธิทางการสื่อสารของคนทุกกลุ่มให้หลากหลาย
4. ศึกษาพื้นที่การสื่อสารหรือพื้นที่ทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ในสังคมไทยที่มีลักษณะของคาร์นิวัลเพิ่มเติม เช่น การเชียร์กีฬา งานแสดงคอนเสิร์ต เป็นต้น